

NUMARUL 10 BANI

Ediția a treia

VINERI, 20 DECEMBRE 1896

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fiecărui lună și se plătesc tot-dată insinute
In București la Casa Administrației
In județ și străinătate prin mandat poștal
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni . . . 15 . . . 25 .
Trei luni . . . 8 . . . 13 .
Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACȚIA

No. 8—STRADA CLEMENTEI—No. 8

EPOCA

PUTERE ȘI PUTERE

Cu toate aparențele contrarității, în ziua de 19 Noembrie a căzut numai cabinetul d-lui Sturdza, ci însuși regimul liberal.

Se mai aduna în vechiul palat din strada Academiei un consiliu de miniștri liberali; Parlamentul e încă ocupat aproape întreg de membrii cel mai credincioș al partidului; regimul liberal însă nu mai avem, din moment ce partidul nu e lăsat să-și urmeze apucaturile și e constrins să-și siluască firea.

Un guvern liberal respectuos față de adversari și de opera lor! Un guvern liberal nevoit să trateze ca un bun al Românilor, iar nu al său propriu! Un guvern liberal similar să aplice partizanilor rigoarea legei!

A mai pomenit cineva asemenea treabă? Să e cu putință așa ceva?

Nou nu bănuim intențiile cabinetului Aurelian-Lascăr; dar știm că natura nu se siluește multă vreme. Fie că ministerul actual va avea puterea să reziste apucaturilor partidului, fie că partidul va abate ministerul din calea ce și-a croit — lupta de aci înainte nu va mai fi între țara și regim, ci între guvernul liberal și partidul liberal; și ea se va termina cu o catastrofă.

Ceea ce avem în fața noastră, nu mai e deci regimul liberal așa cum îl știe țara, ci o formă fară fond, un trup fară de suflet. Doar vremea mai are de lucru cu dinșul, să-l putrezească.

Caderea partidului liberal fiind un fapt implinit ce nu se mai poate desface, dainuirea guvernămintului său nefind de către o apărăție înselătoare, putem în toată libertate să cercetăm interesanta și instructiva istorie a acestei căderi.

Partidul liberal este, netagăduit, numeros și tare; ramificațiile sale se întind departe în fundul mahalalelor și pînă prin hanurile de drumul mare; deosebit de aceasta, el ține în a sa stăpînire un șir de instituții mai redutabile decât cetățile feudaliilor: Banca cu sucursalele ei și Creditele funciare.

E foarte puternic partidul liberal.

Totuși, un an a fost prea destul pentru că domnia lui să sfîrșească într-un chip dezastros pentru dinșul.

Si cine l'a înfrînt, cine a răsturnat pe acest Goliath, e un partid neasemuit mai puțin numeros și mai slab înarmat. Știe toata lumea că partidul conservator, nici ca număr, nici ca organizație, nici ca mijloace de luptă, nu se poate compara cu formidabilul partid liberal, care într-o perioadă a mers pînă acolo incit să pretindă că el constituie țara întreagă.

Care e taina acestei infringeri fără păreche?

Cel ce urmărește tendințele ambelor partide a patrunc de mult taina aceasta și a putut prezvedea că anul înainte ce abia azi se petrece.

E vreme indelungată de cînd partidul liberal nu mai cultiva de către fizicul. Ideal? Principiul? Inteligență? Metoda? Moralitate? Toate asta au fost de mult aruncate în cămăra lucrurilor vechi scoase din serviciu. Număr, număr și numărătăță cauta partidul liberal; oameni robuști și îndrăzneți, gata să

făcă administrația ori ce mizerii cînd aceasta se găsește în mâna adversarilor, și s'oa slujescă cu pumnul și cu bita cînd e pe mâna partidului; oameni de afaceri cari să aibă cît mai multe relații de interes; oameni capabili a linguri multimea în chipul cel mai ordinat și ația patimile cele mai josne — oameni de aceștia mulți, cînd mai mulți, toți cît se află în țară rominească, sunt chemați și găsesc primirea cea mai magulitoare în partidul liberal. Lucrind constant în direcția aceasta, partidul a și ajuns să-și dezvolte trupul pînă la proporții monstruoase, așa cum îl vedem astăzi: mare, cu un schelet și o musculatură de uriaș, gras, singeros, dar cu sistemul nervos atrofiat.

Organism pur politic, partidul conservator a cultivat moralul, punînd în tot-dâna preț nu pe număr, ci pe calitate. Aleșii acestui partid sunt oameni cu aptitudini și pregătire pentru politica.

Deosebirea în direcția dezvoltării ambelor partide se poate vedea numai de către, punînd alături pe fruntașii lor. Pe cînd oameni ca din Lascăr Catargiu, Carp, Lahovari, Manu și atîții alții nu au alta ocupație de către politica, căreia îi jefuiesc tot timpul și toate puterile lor, fie care din fruntașii partidului liberal, începînd cu șeful d. Sturdza, au o sumă de ocupății străine de politica, multe chiar incompatibile cu dinsa. În tot statul-major al partidului liberal nu se găsește un singur om care să fie numai politic.

Mergind astfel pe calea ce și-au alese, partidele noastre au ajuns să reprezinte: cel liberal, puterea fizică; cel conservator, puterea morală.

Acstea două puteri său ciocnînd în luptă terminată la 19 Noembrie și, cum firesc era, puterea morală a invins; căci dacă se mai poate face opoziție cu pumnul, nu se poate guverna de către cu judecata.

Fără glas în parlament și fără se cobori în stradă, partidul conservator a răpus partidul liberal.

I. Popescu.

DOSARUL DJUVARA

Nr. 4.

Dăm aci fotografia listei ministeriale conservatoare alcătuîta de d. Al. Djuvara, pe care listă și-a pus cu rîna sa numele sub acela Lascăr Catargiu.

E de notat că d-sa admitea alegerea într-o mai multe persoane pentru toate ministeriale, dar în ce privește persoana d-lui Catargiu și a d-sale, nu admitea nici o concurență posibilă.

*L. Catargiu — G. Vernea — Pache.
Finante — Lahovari — Esteru — G. Sandușenco.
Justiție — T. Toncu — Vernea — I. Bozianu.*

Culte — T. Toncu — T. Toncu — Vernea — I. Subtilă — O. Olașanu.

Zorn — Djuvara.

Reamintim că îndată ce a văzut că nu s'au realizat nesăbuitele sale pretenții, a trecut în tabără adversă și a început să facă opozitie inversată d-lui Catargiu și conservatorilor.

PROCESUL „VOINTEI NAȚIONALE”

Provocarea „Voinței Naționale”. La Curtea cu Jurați. — Festul Mitropolit Primat în Capitală.

Provocarea „Voinței Naționale”
În urma sfârșirii faimoase ordonanțe a lui Vasiliu, I. P. S. Sa fostul Mitropolit Primat era hotărît a renunța la procesul de calomnie ce a intentat « Voinței Naționale ».

Acesta era un act de generositate față de niște păcătoși.

Dar încorrigibilă, cum e de altfel toată Oculta, « Voința Națională » nici chiar după rezolvarea pacnică și multumitoare a cestuielor mitropolitane, nu s'a putut astămpăra, și ca țiganul din po-

veste a strigat:

— Lasă că și-o arăta eu!

Si în loc să înlesnească guvernului său împăciuirea spiritelor,

Voința în numărul său de Simbătă adresează următoarea provocare « sfintie sale » fostului Mitropolit :

« Ată cerut să mergem înaintea Curții cu jurați; mergem cu placere, și, dacă suntem vinovați, ceea ce noi să fim condamnați.

« Este absolut indispensabil să intervină o desbatere contradictorie și ca procesul să fie judecat.

« Să poftiți, deci, la judecata!

La Curtea cu jurați

În urma acestei provocări insolente, era firesc ca I. P. S. Sa să revie asupra primei sale hotărâri și să-si susțină acțiunea în contra « Voinței Naționale ».

Păcătoșii insolenti nu merită iertare și nici măcar milă.

Vineri, la orele 12, se va infișa deci înaintea Curții cu Jurați **Voința** plastografilor și a ocnașilor, pentru a da seamă de tovarășia sa cu ocnașul Mărgăritescu.

I. P. S. Sa va fi apărat de d-nii N. Fleva și C. Disescu.

Fostul Mitropolit Primat în Capitală

Voința Națională avea timp și ocazie ca să revie asupra provocării sale, ușurind astfel chiar sarcina guvernului; dar inspirată de duhul rău al Oculei, stă pironită ca o păcătoasă de frica zilei de mihi.

Si mihi la amiază va sosi în Capitală I. P. S. Sa fostul Mitropolit Primat, pentru a se infișa înaintea judecății populare.

Venirea I. P. S. Sale în Capitală va fi o zi de triumf, o zi de sărbătoare, o zi de încoronare a izbindei strălucite repurtate de opinia publică în contra plastografilor și a ocnașilor.

CAZUL D-LUI MORTZUN

Fostul secretar general al ministerului de interne, d. Mortun, e fără indoială dintre puținii liberali buni; e intelligent, cult, corect, simpatic.

Ei bine, partidul său face tot ce poate pentru a-l înlătura.

Si-a dat demisia din postul de secretar general al ministerului de interne pentru a-și pune candidatura la Colegiul II de Bacău. In Cameră, ar fi adus reale servicii guvernului și majoritatei.

Dar cei trebuiuie partidului liberal oameni culți și talentați?

D. Mortun a fost silit să-și retragă candidatura...

Singura minge care o poate avea fostul secretar general, e că un Di-

mancea oră un Kirovopol n-ar fi fost niciodată tras pe sfoară.

Soarta aceasta e rezervată numai unor oameni ca d. Dumitrescu-Isăi.

TRIBUNA POLITICA

Confrății noștri de la *Indépendance Roumaine* au pornit o campanie în contra uneia din nuanțele partidului conservator.

Azi *L'Indépendance Roumaine* revine asupra aceleiași chestiuni și publică următoarele rinduri caracteristice:

« Limbagiul nostru frano stîrnăște nimilit dintr-o parte și, poate, recriminări amicale în sinul comitetului executiv al partidului conservator...

« Franchea noastră ne e înținută astăzi în nume de rău, poate, dar nu va mai fi astfel mină — nu îndrăzim să zicem că ne vor fi recunoșcați, căcă n'amus fost obinut în cusemenie lucru».

Acste rinduri lămușesc caracterul campaniei duse de confratele noștri conservatori independent.

DOUA VIZITE

E. S. Evghenie Stănescu este Ministerul de departamental Justiție.

In castelul său din strada Colței, Excelența Sa și păzit în dreapta de divisional jandarmilor călări, în stânga de numeroși agenți polițieni.

Cu picioarele întinse la gura sobel, d-l Stănescu, trăntit într-un fotoliu *vollaire*, ascultă dulcele și linguisitorul cântec al lui Al. Djuvara, cărja bătrânelor tuturor oamenilor de Stat la putere. Djuvara îi tine scuipătoarea în care Ministrul Justiției usagează plămânii săi bolnăvicioși, Djuvara apăță focul cu cleștele, scutură haima Ministerului și desmearedă pe Excelența Sa prin numeroase povestiri.

Aceea cără și umbra imbrăcat în trei său patru capete cătănește, cari de către mai ciudate, cuseute cu gaetane pe la gulere și pe amindouă părți pe la peptăciște cu cruci, bleșne, verigă, lăntule, palfă și mai cite fleacuri ce sclipeau și zingăneau din toate pările. În mină dreapta îneată însă un fel de toporă, chip de balte, ce se sfîrșea în bătă gros și ferecat la capăt și cu care se apără de ori și cine l-ar fi atins numai. Mai avea apoi într'un buzunar și o ghioleă hătă maricică, pe care o scoțea și o lăea cîte-o dată așa în mină stîngă — cum în crat zugrăvită prin iconă mărul lumel cel cu cruce, zicind că aceasta-i bombă fericire.

Si intră în casă cu față sa searbă și uscată, ochii pironiți așa numai cătănește în vezdui și lăundu-se de barba sa, tuguiașă și sură, rasă bînior pe delătură și lăsată cam ca la țapă, începea, fară să dea bună ziuă său ceva: « Din milă lui Dumnezeu, Mare Imperat al Austriei și Ungariei, Daciei și Bucovinei, al Belgradului și Tari-gradului, am venit să vedem pe supuși nostri și să-mi iadămnă la frică, ascultare, smerenie... și de aci pornea a bolborosi tot cu glas din ce în ce mai slab, fel de fel de lucruri anizite așa, cine știe de unde, pînă sfîrșita cu rugăciuni, zicind întăiată Tatăl Nostru, apoi Imperator Ceres și la urmă nesfirsitul Milușteene Dumnezeule. Si mai boscordore și facea apoi la semne și năzbăut și tolăcăne hojina înainte de aci de la unul, cite în lună și în soare de credeal curat că i-o moară stricată ce tot hodorogeste și nu se mai oprește. În timpul acesta noi copiii stam roătă imprijur și priviam la acest smîntit bătrîn cu un fel de sfială și spaimă, căcă cam știam mai de mult cine este și că-i zicea toată lumea, împăratul de la Igești. Si apoi îi punea mama într-un colț de masă ceva mîncare și udătură, ori îi da tată-meu cătăre greită. Si mîncă, ori lăua banii primiți, tot cu față așa și nu ștîu cum încruntă, făcea cu mină semn la cap cum fac ostașii și pleca. Înainte de a ești însă din ogră se opria la pridvor sau lăua căradcul casei și scoțind cîteva grăunțe de popoșoi, le număra, șoptind tot nu ștîu ce din buze. Le blagosloea apoi cu degele, tocmai cum face preotul cu natură, și le înșira într-un anume fel pe un loc unde-va, așa ca să se vadă de tot. Cind ești însă în drum îl să așteptă cete de jidănași, lăundu-l pe dinante, și în urmă, trimis în din pumî și chiuind tot pe lingă dinșul, pînă intra în vre o altă poartă. Si clocoțea tot neamul Israîl de bucurie, de credeal că-i venit Mesia.

Nu ștîu ce găndeau oamenii în capul lor de acest nenorocit nebun, care cutrearea tot anul Bucovinei de la un capăt la altul; dar mie ca copil îmi venea ciudat, că de ce lasă împăratul pe un smîntit ca acesta să meargă pe la casele oamenilor și să le zică că și el îi împărat. Si ce-i drept, că nu ștîu minte să fi fost opriți vre-o dată de a umbi prin sat căcă năzbăunile sale de împărat. Il înău doar mai mult în ris oamenii, pe bieful om și vîzîndul că nu umbi de alt fel cu buecluri, nu face nimănul vre-un rău și nu ia ce nu-i al lui, s'au deprins început cu dinșul și-l lăsau în pace. Numai într-un singur rînd, îmi aduc

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In București și

amintie că a cam sfelit-o el cu vrednicia sa împărtășească.

Era adică într-o zi de săs-zisa Ioi Verde, când își facea Lesii din târgușorul Storginețul cele patru prohoduri prin uile împușcând din săcaluș și umblând cu icoane și prapuri de la un altar imbrăcat în flori la altul, și se intorcea la urmă canticand la biserică lor, unde se facea apoi liturghie și praznic mare de tot. Imperatul de la Igești, care tocmai în ziua aceea venise să-i mulțească de supușii săi din locul nostru, dând de parată neobiceinicuță și amestecându-se și dinul prin chramul celor, s-a simțit pe semne prea nebăgat în seamă. Ce-i plesuște prin cap? Să ia frumusel după oamenii cu prohodul, și cum intră tomai în biserică, să indeasă frumușel printre dansii și dând buluc spre locul unde slujeau preoții, numai ce veză că tabărăște așa cu nespusin masă drept la scaunul mare și împodobit unde stă la astfel de zile mari de obiceiu Domnul Bezirksvorstand, —adică la locul împăratesc, — și se aşenă binisori acolo cu toporașul în mână și chivara în cap, —împărat ca din povește nu altceva.

Să sătăm o larmă și o frântătură groaznică printre Lesi, de credeală că crapă biserică, și l-au scos cu alaiu și petrecanie de acolo, de nu mai multă de la o vreme dacă 'i viu său mort. L'au dus cu jandari la cătăriale, mai și tu și eu ce, și măcar că i-au dat apoi drumul, dar a fost o sfîrșită și comedie cum nu se pomenește de cand 'i targul. Să cu prilejul celi am aflat și nobășit cite ceva despre împăratul nostru, numai că atunci n'as băga mâna în foc, dacă' s'are drept ceea ce spuneau oamenii. Ca și ea o fi unit și altii de prin locurile acele, cari și tu multe și încă mai boacăne de vestit împărat și despre viață și pătanile lui, dar eu vă spun numai cit am auzit.

Era de loc din satul mare răzăcesc Igești și 'l schema de acasă Căzăcescul. Să precum fusese în oaste, încă de pe vremea când slujău catanele căte două-sprezece ani, a fost și în bătălia de la Solferino. Să s'a luptat așa viteză, în cît a rămas numai că el singur din totă tovarășii săi în picioare, până ce l'a ajuns și pe dinul un glonț și l'a culcat la pămînt. Să zice că însuși împăratul, vîzind vîțea Românilor acestuiu, a venit la spital unde zacea și a stat la patul său și l'a pus toate crucile și stelele ce le avea pe dinul, pe pieptul voineiului sănătății de moarte, sărutindu-l parțial era frate și zicindu-l "că pe cimpul de bătăie astăzi el a fost împărat."

Si nenorocitul, cum era săracul în căldura și focul durerii rănilor sale, așa i s'a tulburat atuncia mintea, de dragostea împăratului, că a leșinat și inchis ochii ca mort. Să l'a vindecat doftorii, în cît a scăpat cu zile, dară cand 'i-a venit în fire nu mai era tearfă la cap, căci vorbea într'aurea, spunând că acum el împărat. Să după ce 'i-a dat drumul din oaste, a prisă să tot caute crucile și stelele, ce le văzuse, zicea el, pe pieptul său și așa a și rămas fară mintea întreagă, pînă a murit.

Em. Grigoriu.

DIN BRUXELLES

D. M. VAUTHIER ȘI UNIVERSITATEA NOUA

(De la corespondentul nostru special)

D. Maurice Vauthier, profesor de drept comercial la universitatea liberă din Bruxelles, a publicat în «Voință Națională» din 10 Decembrie, o pasionată critică în contra universității noi, reînprospătind o chestiune înormăntată și în Belgia și în țară.

Dacă d. Vauthier, punind o surdine răutății sale, să fi mărginit pe terenul criticelor academice, ocupindu-se numai de tendința învățămîntului instituției rivale universităței din care face parte, n'au fiost silit să intervină și în tot cazul desbaterea ar fi rămas pe terenul discuțiilor științifice. D-sa insă să alunecat pe un povârnis desastruos pentru bunul renume al înțregului învățămînt superior din Belgia. Gravă eroare de tactică pe care poate să plătească scump. Căci în definitiv opinionea publică din România care nu cunoaște împrejurările, care nu poate să ghicească motivul resentimentului furios al numitului profesor în contra universității noi, este în drept să și facă o opinie destetabilă și cu drept cuvînt despre un învățămînt, a căruia profesori recurg la calculele meschine bănești, și l-reduc la o concurență mercantilă.

Din fericire învățămîntul universitar în Belgia este departe de a merită o atare soartă și oră cit de pagubitoare ar fi impresia pe care ar fi lăsat nedreaptă și pasionata critică a d-lui Vauthier, opinionea românească nu trebuie să și formeze părere din articoul apărut în «Voință Națională». Cu atât mai mult cu cît sunt convins că majoritatea profesorilor de la universitatea veche, ar desaproba—dacă le-ar cunoaște—insușirile d-lui Vauthier, și tendința d-sale de a reduce chestia celor două universități la o simplă afacere comercială.

Majoritatea colegilor d-lui Vauthier printre cari putem cita adevarătă capacitate și talente reale, combat într'adevăr fondătinea universității noi, dar în nici un moment în campania lor, n'au facut insușirile degradatoare pentru oameni culți, desinteresindu-se cu total de pagibile materialele ce le ar suferi din pricina celor două instituții rivale. Pentru dinții rivalitatea are cu totul alt caracter de cît acel insușit de d. Vauthier. E vorba de sistemul filosofic întrebuită de cele două universități, de modul cum se profesă și știința universitară, de direcționarea ce se da dintr-o parte și dintr'alta. În discuțiile cari au urmat n'au fost vorba de cît de superioritatea învățămîntului a unei universități contra celelalte, de idealul urmarit de fondatorii, celor două direcții culturale. Pe cind d-nii de la universitatea veche prelind ca tendința d-sa este cea adevarată, cel-alii susțin că

urmașii lui Verhaegen (fondatorul universității libere) nu sunt în currențul științei moderne, că au deviat de la misiunea lor civilizatoare că au neglijat progresul în știință filosofică actuală, că învățămîntul superior așa cum e înțeles de dinșii, este menit a crea specialități, acorda diplome, iar nu a forma caracter, oamenii întregi, oțelii pentru lupta de existență.

De alt-fel origina universităței noui dovedește terenul pe care s'au pus unit și altii, genesa diferendului care a despărțit cele două universități. Iată care a fost motivul celor două direcții.

Acum că-tăi an d. *Elisée Reclus*, celebrul geograf Francez, una din gloriele culturale moderne, era consilului profesor al universității libere să îi să acorde permisiunea să facă săte-vale cursuri de geografie descriptivă. Minoritatea reactionară din sănătul consiliului profesor confundând sentimentele intime și personale ale d-lui Reclus cu privire la organizarea societății moderne, cu calitatele sale de geograf savant, s'a opus la admisiunea cererii sale. O mare parte din profesorii protestat în contra spiritului ingust al colegilor lor, dar minoritatea Vauthier a invins. D. Reclus a fost respins. Dacă au urmat dimisii de profesori, manifestații studențești și s'a născut o agitație care amenință să ia proporții mari. —Făță cu această dovadă de îndărătnicie ce o dedea profesorii universității vechi, profesorii demisionați sprijiniți în procedarea lor de către oamenii ca Paul Janson, Edmond Picard, Camille Lemonnier Verhaegen, Vandervelde, Lorand etc., au pus basele universității noui având ca program liberul examen, toleranța completă asupra ideilor și cultura progresistă în toate ramurile de știință.

Guvurul conservator, mult mai liberal de cît doctrinarii liberali s'arăbăt la renoastea existență legală a universității noui care în cît-va ană a făcut progrese uriașe.

Acum opera are base solide și indesfătibile. Si ca să arătă influență enormă ce a luat asupra suorilor sale rivale, e suficient să adao că multe universități din continent încep să o imite și a adopta unele din ameliorările introduse de dinșă.

De alt-fel bogăția cursurilor, profesore de către savanți din Belgia, Franța, Germania și Italia, este o destulă dovadă că fondatorii universității noi, au un ideal mult mai înalt și mult mai complet de cît acel anotimp de profesorii universității libere.

E inutil să mai insist asupra acestui punct căcăi alti mulți mai competenți ca mine, au relevat în presa specială din ocident superioritatea învățămîntului universitarității noui.

Iată care ar fi trebuit să fie cimpul de luptă a d-lui Vauthier, iată ce trebuie să relevze acest domn profesor, și 'n cît să îndrepteze criticele sale trimisă articolul *Voință Națională*. D. Vauthier s'a fericit de o discuție senină și împărțită, și a preferit să și etaleze frica ce i inspiră lipsa eventuală de clientelă pentru universitatea d-sale. Insistind asupra valoarei diplomaelor celor două universități—cu toate că și te cătoate diplomele elaborate străinilor sunt scientifice și prin urmare fără sănătate legală în Belgia—a uitat că acel cari conduc instrucția la noi își au deja convingerea făcută, și că nu se conduc de criticele interesante al unui profesor acționar amenință în tantimile sale.

Sunt convins că nici d. Poni, nici d. Maioraru, nici d. Mirzescu, nici d. Take Ionescu, nu ignorează că opera unor savanți ca d-nii De Groot, Janson, Errico-Ferri, Picard, Lafontaine, Jarde, etc. etc., este menită a ameliora cultura universitară, iar nu a face dintr-o specula.

Cit privește neexactitatea conținute în articoul d-lui Vauthier, nici nu mi dai osteneala să le desmit. Puterea executivă are alte mijloace mult mai sigure pentru a afla adevarul.

M. E. Papamihalopol.
Bruxelles, 26 Decembrie 96.

Simbăta 21 Decembrie d-na Elena Theodorini va cînta rolul Santuzzei din *Cav. Rusticană*. Reprezentăția va începe cu *Chanson de Fortunio*, după care va urma concert.

Reputația d-nei Theodorini este universală. Este oare nevoie să mai amintim succesele sale strălucite? Oră unde a cintat entuziasmat publicul, elogii deci sunt de prisos.

Să salutăm și să mergem să aplaudăm cu totii pe distinsa noastră compatriotă, care reincepând cariera artistică și după o intrerupere de două ani, s'a gîndit în primul rînd la patria sa și cintă pentru prima oară pe scenă Teatrul Național.

Luni 23 Decembrie se va da a doua reprezentăție cu *Carmen*.

INFORMATII

Fostul Mitropolit va sosi în București Vineri, la 10 și jumătate ore dimineață, prin bariera Victoriei.

Articolele Voinței Naționale prin cari s'a încercat să redescără cestiușa mitropolitană, nu sunt numai un act de rea crență, cind toate silințele să depusesc spre a se potoli spiritele, dar constituiesc și un atac din partea d-lui Gogu Cantacuzino în contra d-lor Aurelian și Lascăr.

D. deputat Politicos va desvolta în ședința de Simbătă interpelația sa în cestiușa falsurilor și plastografiilor comise de judecătorul de instrucție Vasiliu.

Obiceiuita delegație anuală a consiliului județului Constanța, a sosit

eri în Capitală pentru a prezinta M. Sale Regelui și guvernului raportul consiliului județean și pentru a expune nevoie Dobrogei.

In fruntea delegației se află un notabil tatar din Constanța, anume d. Ali-Cadir.

D. C. Stoicescu, prepară o misiune însemnată în corpul diplomatic pe ziua de 15 Ianuarie.

In această mișcare se va cuprinde și numirea unui titular al legației române din Atena.

Socialiștii au convocat pe Duminică o întrunire publică pentru votul universal.

Iată textul răspunsului M. S. Regelui la Adresa Camerei:

**Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,**

Am ascultat cu o vie mulțumire rostirea sentimentelor de iubire și credință ce mi le reînvoiesc Adunarea Deputaților, ca o expresie fidelă a sentimentelor mult iubitului meu popor.

Asemenea am văzut cu mare bucurie că de mult prețuți faptele atît de însemnată a cordialei primiri a Principelui Mostenitor la Moscova și vizitei M. S. Impăratului Austriei, Rege al Ungariei. Aceste scumpe și multe dovezi de prietenie și simpatie, cari au găsit un răsunet în întregul popor român, ne vor îndemna și mai mult în viitor, de a urma neclinti pe calea dezvoltării noastre pacinice și de civilizare.

Nicicu să poate încredință mai mult despre rodnicia municii ce veți desfășura, de cît sprijinul hotărît ce îl promiteți guvernului Meu și rivna ce vă insuflăste pentru binele țărei.

Statornicia în principiile și tradițiile care înțempează regatul nostru, este într'adevăr căluza cea mai sănătoasă a dorinței Mele pentru binele public și a întărîrii și mai mare a credinței Mele în viitorul României.

Unul singur a cedat față cu insistențele d-lui Lascăr; acesta e d. Aurel Năcescu, căruia i s'a oferit prefectura de Putna.

Cu toate acestea astăzi că d. Năcescu s'ar fi răsgindit, preferind să și păstreze postul de director de servicii la ministerul justiției, unde e mai multă stabilitate de cît în administrație.

D. loc. colonel Constantinovici, trimisul extraordinar al M. Sale Regelui Alexandru al Serbiei, va pleca cu acceleratul de miine după amiază la Belgrad.

D-sa a vizitat în cursul zilei de ieri cazărmile din Capitală, iar azi va vizita arsenalul, însoțit de d. căpitan Aslan.

D. Otescu, directorul liceului Mihail-Bravu, a fost numit membru în comitetul permanent al instrucției în locul d-lui Spiru Haret.

D. Cottescu, șeful serviciului de mișcare la direcția C. F. R., și-a dat demisia, în urma mișcării funcționarilor C. F. R.

D-sa va rămîne directorul serviciului de navigație.

Decretele de înaintare în armată vor fi supuse în fine semnături M. Sale Regelui.

Prin budgetul viitor al direcției C. F. R. se prevede că cu începere de la 1 Iulie viitor vor circula trei vapoare de mare tonaj între Constanța-Anvers-Roterdam și Hamburg.

In acelaș timp se speră că în Maiu se va putea înființa o agenție a navigației române la Alexandria, în Egipt.

Citim în *"Neue Freie Presse"* din Viena că Consilier Imperial, Cavalerul Henric de Mattoni, proprietarul celebrului surse de apă minerală *Giesbhabler*—aseză de mult apreciată și la noi, va serba la 1 Ianuarie 1897 a 40 aniversare a fundației casei sale de comerț, atât de bine cunoscută în lumea întreagă.

Ministrul Mirzescu și comitetul național studențesc

Primim de la comitetul național studențesc următoarea comunicare:

Bine-voiți vă rugăm a publica în cel mai apropiat număr al ziarului d-vosărălătăruță moțiune, pe care o delegațiune a comitetului național al studenților din București, a presentat-o d-lui Ministerul Instrucției Publice.

După cum se vede din această moțiune, Comitetul Studenților a ținut ca mai înainte de a începe o agitație legitimă în favorul fratilor din Macedonia, să roage respectos pe d. Ministerul Instrucției Publice, ca să intervie cu autoritatea posăușei sale, pentru a curma starea nenorocită de lucruri din Macedonia.

D. Ministrul însă a declarat că nu reunoaște studenților dreptul de a interveni într-o cestiușă națională, și deci refuză de a da curs cererii lor.

Comitetul National Studențesc nefind de acord cu vederile d-lui Ministrul în această privință, găsește că e în rolul său de a se preocupă de soarta Românilor din provinciile subjugate și declară că va lupta fără preget pentru a-și îndeplini cu sfintenie sarcina dată de studențime, ca să lucreze în cestiușă națională.

MOTIUNE

Comitetul național al studenților universitari din România, lăud cunoștință de periculile continuu aduse luminișorilor poroșorii români din Macedonia de către Inspectorul școlar Apostol Margărit, consideră de a sa datorie ca să nu rămînă nepusă față cu cele ce se petrec în această provocare locuită de Români.

Prelungirea actuală situației din Macedonia, în care profesorii meritorii sunt înlocuți prin niște oameni inculti dar devotați p

DIVERSE

DIN CAPITALĂ

Prins asupra faptului: — Cismarul Gheorghe Ion din strada Bordeiului, ducându-se în seara în băcănia lui Ilie Ovru din aceeași stradă și negăsind pe numenii în privălie, se repezi la teajheia și furi tot conținutul. Când se pregătea însă să fugă, hoțul fu surprins de stăpânul prăvălierii care conduce pe Gheorghe Ion la secția respectivă.

Pungaș prinși. — Am anunțat zilele trecute că o bandă de pungaș urmărila și surprinsă de poliție, a reușit să scape din măna agentilor, dind focuri de revolver și batind pe mașinile politiști.

Acești vesti spărgători de meserii, de mai multe ori condamnă pentru fururi și spărgeri săvârșite în Capitală, au fost în sfîrșit prinși în seara de agentii poliției de siguranță. Ei sunt: Marin Crăciunescu, zis și Surdu; Ilie Dumitrescu-Ciuflă, Pavel Ștefănescu și Tudorica Georgeșcu.

In contra lor fiind încă de mai mult timp lansate mandatele de depunere, acești periculoși pungași vor fi depuși chiar azi la Văcărești.

DIN TARĂ

Ucis în tirg. — Era s'a comis un omor în mijlocul tiglului din orașul Tigriviste, care a emotionat pe toți cei cari au fost de față.

Tinărul Ion D. P. Ciaciu din Bilea, luindu-se la ceară cu individul Petre Niță, acest din urmă scoate un cutit din buzunarul hainei și loveste de mai multe ori pe nemocințul tinăr în abdomen. Tinărul Ciaciu a căzut jos scăldat în singele care curgea în șiroane din ranile ce primește.

Dinu-se alarmă, mai mulți treacători și poliția au venit în ajutorul tinărului care era dejasă în agonie. Transportat la spitalul din Tigriviste, Ciaciu a incetat din viață după cîteva ore.

Asasinul a fost arestat.

Ucis de nepoți. — O telegramă din Fierbinți anunță că eri locuitorul Nedelcu Ciocărcă din comună Drudu a fost găsit mort în locuința sa.

Toate bănuinile cad asupra a două nepoți a cărui ar fi susținut Nedelcu spre a-l curăța din comună atunci început cercetările.

CÂMERA

Urma rea sedinței de la 18 Decembrie

D. Popovici-Răcăciune spune că această agitație și foarte legitimă.

Oratorul se ridică în contra favoritismului care domnește în înaintări și spune că marii funcționari, cari nu fac nimic iată lefurii mari, pe cind cei mici, muncesc mult și sunt răsplătiți. Funcționarii superiori, în mare parte, nu și fac datoria și cu toate acestea beneficiază de toate folosurile.

Mai departe d. Popovici vorbește de orele de serviciu impovăratore, de arganția sefilor, de nepăsarea direcției și de toate retelele pe care le-a constatat că băntuire în administrația Căilor ferate în general. Relevă modicitatea salariilor micilor funcționari și constată că agitația lor nu e factice după cum pretinde d. Iarca.

D. Em. Porumbaru, ministrul lucrărilor publice declară că n'are cunoștință cum că ar fi existând la Calea ferate o mișcare cu caracter serios. Am primit un memorior imprimat, dar originalul nu mi s'a remis încă, de și se pretinde că mi s'a adresat. Sunt dator ca ministrul să primească ori ce reclamație și datoria mea este să sădă dreptatea dăcă reclamanții o au. Cred însă că reclamanții se vor fi adresat direcției Căilor ferate; dacă nu le va fi dată satisfacție atunci poziția mea este mai dificilă.

Am aflat apoi că acest memorior a fost înaintat ieri directorului general al Căilor ferate: mă voi ocupa și voi vedea ce se a face și ce este de făcut.

Întrucătă că se va prezenta o lege pentru imbunătățirea stării funcționarilor Căilor ferate. De altintimtelea în bugetul Căilor ferate de anul viitor s'a alocat 400.000 lei cari vor servi pentru sporirea tratamentelor micilor funcționari. Anunță modificarea legii corporului tehnic și a acelei de exploatare a Căilor ferate. Cere Camerei timpuriu necesar pentru a studia această chestiune, făgăduind o satisfacție deplină nedreptăților.

Desaproba atacurile îndreptate în contra direcției generale a Căilor ferate, încrezintă unor oameni speciali și excelenți.

Nu trebuie să li se sărbăreasă autoritatea, fiind că în această administrație trebuie să domnească oare-care disciplină. Toate aceste chestiuni preocupa pe guvern. (Applause).

Președintele consiliului roagă Camera să treacă în secțiuni pentru a se ocupa de legea repaosului de Duminică.

Sedința de la 19 Decembrie

În sfîrșit la ora 2 și 10 apere numai d. Porumbaru, ministrul lucrărilor publice.

Sedința se deschide sub presidenția d-lui Giani și răspunde la apel 102 deputați.

D. Iulie intrebă pe guvern dacă are cunoștință că s'a inceput o cercetare în contra funcționarilor cari au adresat memoriaș ministrului lucrărilor publice. Funcționarii superiori intimidă și amenință pe semnatarii memoriașului, indemnindu-i să declare că și retrag semnăturile.

D. Radu Stanian anunță o interpelare ministrului instrucției cu privire la transferarea d-lui Bucur Spirescu, profesor din Ploiești.

La această interpelare se asociază și d. G. Dem. Theodorescu.

D. G. Scortescu anunță o interpelare a supra interceptări unei telegrame adresată de funcționarii căilor ferate unor deputați.

D. V. Lascăr, ministrul de interne, răspunde că ia act de această interpelare și că va răspunde într-o jumătate de oră.

Scortescu anunță ministrului lucrărilor publice o interpelare în chestiunea Constanta.

(A se vedea textul interpelării la informații.)

D. Porumbaru declară că nu poate răspunde imediat, de oare ce trebuie să cereteze faptele.

D. Scortescu. — Sunt fapte foarte grave în sarcina unui ministru și ar fi de dorit să se fixeze ziua de Simbătă pentru dezvoltarea acestei interpelări.

D. Porumbaru se opune.

D. Nacu, președinte, anunță că se va pune la ordinea zilei în termenul reglementar.

SENATUL

Urmarea sedinței de la 14 Decembrie

D. C. Zăgănescu își desvoltă interpelarea adresată d-lui ministru de interne în scop de a se modifica art. 42 din legea privind alegera consiliilor comunale de la 1886. D-sa arată că acest articol, care vorbește despre buletinele de vot fără a le fixa dimensiunile, se pretează la falsificarea secretului votului și astfel devine o sabioasă în mina guvernului, — dar, exclamă d-sa, să vede că aceasta place guvernului.

Cu această ocazie d-sa atacă pe d. Mănciulescu și administrația din Leoreanu, care i-a acordat bunele ei grafi.

Interpelatorul zice că acest articol trebuie modificat de guvernul liberal, pentru că legea a fost alcătuia și votată tot de liberali, și ceea urgență, fără a indica însă în ce fel trebuie modificat art. 42 din legea de la 1886.

D. V. Lascăr, ministrul de interne, recunoaște defectele acelui articol și spune că mai sunt și altele; de aceea promite că după vacanță guvernul va veni cu un proiect de lege modificător al legei pentru alegera consiliilor comunale din 1886.

In același timp ministrul declară că guvernul nu face politică cu administrația: politică să o facă partidele, și să fie partidul că nu mai poate conta pe administrație.

D. G. Exarău, spune că în urma interbelor avută cu d. Ministrul al lucrărilor publice, care și-a lăsat angajamentul că după vacanță să vină cu un nou proiect de organizare a administrației căilor ferate, D-sa consimte ca interpelarea să se amâne pînă la prezentarea acelui proiect.

D. Em. Porumbaru, ministrul lucrărilor publice, declară că este pentru a modifica legea organice a drumurilor de fer, care da prea puține puteri ministrului, care poartă însă răspunderea; va numi o comisiune care să elaboreze un proiect de reorganizare.

D. Micescu, care anunțase și d-lui o interpelare, întrebă pe guvern ce se spune funcționarilor de la căile ferate pentru a-l iniția.

D. Em. Porumbaru spune că intră în intenționile guvernului de a se ocupa de soarta funcționarilor de la C. F. R. și mai cu seamă a funcționarilor inferiori, și de a vedea dacă nu este loc a se aduce îmbunătățiri în soarta lor; pentru aceasta a și prevăzut în buget fondurile necesare — un milion.

La ora 4.15 se ridică ședința publică, d-nii Senatori trecind în secțiuni.

Sedința de la 19 Decembrie

Se declară vacanță colegiul al II-a de Brăila, în urma iucărării din viață a d-lui Vasile Săsău.

D. G. Exarău intrebă pe d. ministrul al cultelor dacă nu crede că poate lua oare că măsuriprincipala a îndreptă soarta Arhiepiscopiei, care sunt astăzi cu desăvârsire lipsiți de mijloace; d-sa crede că ar fi să li se facă o leată de căte 200–300 lei pe lună și în același timp să li să dea însărcinarea de a merge în diferitele eparchii ca să ajute în pastorire pe diferiți eparchi, care astăzi sunt necunoscuți nu numai de drepti credincioși, dar chiar și de preoți.

ULTIME INFORMAȚII

Abuzurile de la portul Constanța

Afacerea portului Constanța ia proporții mult mai mari de cîte se credea

O singură propunere, a d-lui Hallier, amenință pe Stat de a vedea lucrările sporite cu patru pînă la cinci milioane de lei.

Antreprenorul a cerut ca lucrările să se facă cu alt material, de cît acela prevăzut în cașul de sarcini, spre a putea în mod contradictoriu și cu intervenția d-lui Nacu să stabilească prețurile unitare ale materialului, cari nu sunt fixate în cașul de sarcini.

In loc de a se face ca să fie respectat cașul de sarcini, în loc de a se lăsa în seamă hotărârea directorului portului lucrărilor, d. I. Cantacuzino, care cerea să fie respectat cașul de sarcini, să a nu mit o comisiune compusă în parte din oameni devotați și din oameni politici sub patronajul căror a căutat d. Stoicescu să facă să se admite propunerea antreprenorului.

Acum, de cînd alarmă s'a dat prin presă și de cînd d. Scortescu a desvăluit interpelare, se caută a se acoperi această afacere.

In acest scop comisiunea a fost din nou convocată și i se va cere de a respinge cererile d-lui Hallier.

Putem spune că actele

d-lui Stoicescu sunt de așa natură, în cît ea mai complexă aplicare a legei ar trebui să provoace darea lui în judecată.

Cetățenii din Capitală pregătesc o primire strălucită I. P. S. Sale fostului Mitropolit Primat, care săsosește mîine la orele 10 și jumătate în Capitală.

Aflăm că mulți cetățeni vor merge pînă la sosea înaintea I. P. S. Sale, care străbătind șoseaua și Calea Victoriei, va merge direct la Curtea cu Jurati.

I. P. S. Sale va descinde apoi la d. dr. Nitulescu, decanul facultăței de teologie.

Prin culoarele Camerei se vornește că d. Stoicescu, ministrul de externe, ar fi demisionat azi.

Cu tot sgomentul acesta d. Stoicescu și încă pe banca ministerială.

D. V. I. Săsău, senatorul Colegiului II de Brăila, a incetat ieri din viață.

Ca un inceput de satisfacție pentru funcționarii inferiori de la C. F. R., d. Saligny pregătește o mișcare însemnată pe ziua de anul nou.

Vor fi înaintați vr'o 20% din funcționarii inferiori.

Pe de altă parte în bugetul viitor al C. F. R. se vor face la Cameră, cu consumul d-lui Saligny, cîteva modificări însemnante pentru sporirea salariailor.

Colonia română din Sofia a dat Dumineca seara un banchet de 120 de tacâmuri în onoarea d-lui Al. Ghica-Brigadiru, ministrul plenipotențiar în Calea ferate.

Său ridicăt mai multe toasturi pentru M. S. Regele, pentru domnitorul bulgar, pentru român din Macedonia.

Iată textul interpelării adresate d. Scortescu, în Cameră, în afacerea portului Constanța :

Am onoare a interpta pe onor. ministrul „actua” al lucrărilor publice asupra călcărei de lege săvârșită de predecesorul său cu ocazia contractului Hallier pentru portul Constanța și anume asupra călcărei legil generație a contabilității statului, legea responsabilității ministrerie, (rt. 3) și condițiile speciale ale cașului de sarcini portului Constanța (rt. 66).

Bine voiasă a mă răspunde onor. d. ministru.

1) Dacă cu contractul No. 3118, din 18 Martie 96, fostul ministrul al lucrărilor publice, violind art. 66 din cașul de sarcini, a dat o lucrare de 13 milioane lei d-lui Andrian Hallier, eu o garanție de 140.000 lei, în loc de 650.000 lei prevăzuți în cașul de sarcini și această ca să de la sine putere, violind legea, fără însă să facă o consultă pe colegii săi.

2) Dacă este adevărat că în cursul lucrărilor, diferite favoruri au fost parte acordate, parte cerute de acest antreprenor, conform actelor din dosar.

3) Ce măsură intlege a lăsat guvernul pentru pedepsirea culpabililor în această afacere și resabilitarea contractului Hallier în condițiunile legale prevăzute în cașul de sarcini.

D. Dionisie Roman, președinte clubului național din Mediaș (Transilvania), a fost condamnat pe cale administrativă la 10 zile închisoare și 50 florini amendă, pentru că a convocat o adunare a alegătorilor români spre a alege două delegații la conferința națională de la Sibiu, conferință care a fost oprita de guvernul unguresc.

Ziarele din Viena și Buda-pesteanunță că generalul Krieghamer, ministrul de răsboiul din Austro-Ungarie, a comandat la fabrica de arme din Steyr 51.000 de puști Mannlicher sistem românesc pentru armata austriacă.

D-l avocat A. J. Drăghici pleacă astăzi spre a fi făță la înmormântarea generalului său d-l Grigore Crisenghy, mort la Cannes în 18th Decembrie.

CASA RIEGLER

Furnizorul Curții Regale

Bombonă Chocolată

etc. se fabrică cu cea mai mare îngrijire și în cantitate suficiente spre a satisface numeroasele cereri.

Peste 20 pomă de Crăciun

se vind garnisite gata în salonul de expoziție de la 20 fr. în sus.

Pentru săjul anului nou se vor găsi Cutii de bombonă de la 1/2 kilo pînă la 3 kilo ca

publicul să nu suferă întirzieri de ambalaj.

<div data-bbox="775 181 957

MICI ANUNȚURI

Pînă la 10 publicații 80 bani liniș pentru fiecare dată, și de la 10 în sus 20 bani liniș.

Spectacole

Teatrul National. Joul 19 Decembrie se va reprezenta «Amor și Prietenie» poemă dramatică în 3 acturi de duu Haralambie G. Lecca și în zile Scadentei; drăma originală într-un act.

Opera Româna. Vînări 20 Decembrie se va reprezenta «Norma opera în 4 acte și un tablou de Felice Romanini. Muzica de V. Bellini. Traducere de d. Toma Ionescu.

Teatrul Hugo. Joul 19 Decembrie reprezentare extraordinară în beneficiul Casinierii M. Gang cu binecuvântările concurs al d-r Naya Grand Etiole de Paris La Belle Duvernoux Pauline d'Argent și în concursul întregelui trupe angajate, program cu total schimbător orchestra din străinătate sub conducerea renomată a sef de orchestra d. Ed. Wilib. Strauss.

Circul G. Sidoli. Joul 19 Decembrie mare reprezentare.

Sala Leiblich-Jignitzia.

Bal. FRATIA. Societate pentru subvenționarea elevilor săraci și în sala de Jocuri 20 Decembrie 1895, începând de la orele 9 un mare Bal sub patronajul unui comitet de doamne în sala Hugo.

Sala Bragadiru. În fiecare seară concert de orchestra sub conducerea d-lui Peters. Vînări concert High Life.

Cafea Națională. Orchestra Rubinbein și-a început concertele.

Inchirieri și arendări

De arendat, chiar de pe acum moșia Taipa (Glavacoo, Vlașca) intindere aproximativă 3500 poganie, avind peste 8000 poganie grău arate și sămânță murată ceea ce mai bună. A se adresa, 20, Strada Lu minii, București.

De arendat sau începeră chiar de acum moșia „Ianca-

De arendat sau începeră chiar de acum moșia „Ianca-
din județul Brăila, în intindere de zece mil poganie toate arabile, avind două mil poganie grău arate și sămânță cea mai bună. A se adresa d. m. Bachiuvar, avocat, strada Finținel 28, București.

Camere mobilate
Holcul Pieței Eliseu - Vodă, lîngă Cameră și Tri-
bunale.

Cereri și oferte de servicii

Un tîrziu absolvent a cincis clase liceale, dorește a găsi un post de în capitală sau provincie. A se adresa la red. ziarului «EPOCA» sub inițialele M. M.

Informații utile

Lăptăria Areuda lîngă grădina Herastrau. **Lăptărie** de vîacă specializată pentru mătase, lemn și lemn de casă. Lăptărie de bivalență 50 bani litru. **Unt superfin** 5 lei kilo. **Cremă** o jumătate litru 1 lei. **Lapte băut** 40 bani litru. Transportul la domiciliu și coprins în aceste prețuri.

A se adresa printre o cartă poștală la Direcția a Lăptăriei Areuda, în București, Dionisie 40.

Un pianist continuă oferî serviciile sale la soirele dansante și baluri pentru un honorar modest. S. Iaroslav, Calea Moșilor Nr. 90.

Uni prospăt (De prima calitate) Se găsește la Iapăria elvețiană a farmaciștilor I. Munteanu și Dr. E. Popa, cu 5 lei kilogramul dus la domiciliu. Oferte cerere se va face prin cartă poștală la adresa I. Munteanu calea Victoriei No. 78.

Française diplômée desiré leçons particulières. Ad. bu-
reau du Journal.

Firme recomandabile

Adrese

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

143)

LOUIS JACCOLLIOT

MANCATORII
DE FOC

PARTEA SEAPTEA

Dacă și la viață ta, n zise Canadienul, răspundem și nu căuta să mă înșeli... Tu eşti Woan-Vah, Pasărea batjocoroatoare.

— Da, Tidana.

— Ce făcea aci cu tovarășul tău?

— Marele șef al tribului ne fixase aci pentru a supraveghea calea care conduce la marele sat Nagarnook la reședința albilor...

— Pentru ca să prindă pe Tidana cind se va întoarce ca să-l omori pe neașteptate cu ghoioacele voastre. Nu este așa?

— Da, Tidana.

— Și în acest timp luptătorii tribului vor profita de ultimele ore de noapte, cind somnul este mai greu, ca să atace reședința.

— Nu este acesta proiectul lor, Tidana.

— Bagă de seamă să nu minți!

— Woad-Vah vorbește adevarat, ei trebuie să atace Locul Lebedelor.

— Pentru ce?

— Kobugul nostru petrece noaptea în edificiul cel mare al reședinței și noi vom să reluăm pe Kobugul nostru pe care albi ni lău furat.

— Imi pot spune tu dacă mai sunt alii luptători pe drumul reședinței?

— Nu mai sunt.

— Mă vei urma tu cu credință: fără să chemi vre un ajutor său să cauți să fugi dacă îți voi promite să nu te mor?

— Poți face din mine ce vei voi Tidana, sunt prizonierul tău.

— Ce vîrstă ai?

— Două zeci și doi de ani.

O idee subită încolță încreerul Canadienului; pînă atunci neglijată în tot-d'aura de-a-si atașa un servitor indigen; dar Wad-Vah și Koanook odată morți, se găsea cu totul izolat. Societatea europeanilor nu putea să înclocuască îngă el elementul indigen; gusturile, obiceiurile și modul lui de a-i trage mai mult spre Australieni. Își apropiase o mare parte din obiceiurile și din ideile lor; era o trebuință pentru el să se vorbească limba tulifului, ca să aibă în tot-d'aura îngă el pe cîine-va care să-i fie la ordin și gata să se devoteze în orice moment. Se gîndi deci să-i afilieze pe Woan-Vah.

Este un obiceiu al tuturor triburilor Australiene ca prizonierul de resbel să devie proprietatea a acelui care l-a capturat.

— Aceasta are dreptul de a-l ucide cînd îl va pleca, de a-l tortura după vîacă, de a-l păstra pentru a face parada unui strămoș său de-a-i vine, dar care-i obligă să rămînă în tot restul vieții lor în serviciul familiei.

Urmărind primele sale inspirații, Canadienul continua interogatorul lui Woan-Vah.

— Woan-Vah eşti tu insurat?

— Nu, Tidana.

— Ai trecut concursul de șefie?

— Nu, eu nu sunt de cit un simplu luptător.

— Atunci nimeni nu va plinge moartea ta în trib?

Nenorocitul începu să tremure de frică.

— Răspunde, insistă Dick.

— Mai am numai o mamă bătrînă.

— Bine, Dacă îți las viață, primești tu?

Tinăru luptător avu un tremur de curie.

— As primi Tidana, răspunse el în grăbă,

— Imi vei servi tu cu credință pînă la moarte?

— Iii jur, Tidana.

Bibliografii
A apărut de sub tipar în Editura Librăriei Socie & Comp.
Noveles de Ion Slavici, Preț 4 lei.

Lumea Majestății (chromolithographie) par Bonnecord, Valadon et Cie (Anatomie Maison Goujon et Cie).

D'après les derniers portraits exécutés par le peintre bien connu M.-R. Jean Leonetti du Nouy.

Prix 3 fr. 50 d'un portrait.

Înălțat sumarul No. 10 din revista literară «Povestea Vorbei»:

«Trădare» Ion Gurău, «Moștenire» (versuri) Arțur Stavr,

«Zâniul Statului» (noveletă) T. Gorbu, «Iocurile» (versuri) Radu D. Rosetti, «Cartea înimii» Mely, «Snoava» Niculescu, «Poama» (poezie) Raul Stavr, «Actualitatea» d-lui M. D. Cr., «Bel-Ami» (noveletă) (traducere) Brody, «Cîtece Populară», «Illustrație» Bob.

A apărut din Biblioteca Românească în editura librăriei Ignat Samîica: **Bel-Ami** roman social al distin-

tuitul scriitor francez **Guy de Maupassant**.

Bel-Ami este un roman social, pentru că autorul ne-a

dat în lumea sufletește a unui individ — Georges Duruy — cu lumeni sociale, unde Duruy ajunge și poate să ajungă sus

Nu de dragul unui individ a serial Maupassant, ci că să ne

arate o patru socială cu toate ale ei. Maupassant ne-a

descrie patru psihice ca să le explice pe cele sociale, și

în vîco-vechiul său românește Duruy.

El a votat să ne spună: «Ultat-înăuntrul lumenelor Duruy —

— este unul dintre dinșii. Ultat-înăuntrul condisiile sociale, vedeați cum o secătură se simte în ele, în largul său în mediu său prietic. Si astăzi că lumenii desciși și lumenii lui Duruy. Dar să înțelegeți pe dinșii, înțelegeți pătrău pe care am descurcat-o».

— Execuție materială volumul care prezintă în mod ultimă o serie de documente privind ocazia marilor evenimente tipografice apărute la noi în tară.

Prețul numărului **Bel-Ami** este de leu 2, — și se adă de vînzare la toata librăria din tară.

A apărut în Calendarul Mappe din 1897 pe hîrtie singură, care pe hîrtie partea Calendariștilor cu mențiuni și săbătorilor (ținute de justiție, contine, pe ultima toată, și Tabloul de calculul dobânzilor, Tariful moneturilor și Telegraf, Postul, Datele scadentei cuponelor, efectelor române, etc.

Preț 4 lei.

— Fă-l îi jurămîntul sacru,

— Spiritul meu, lipsit de trup, pe rugul sacru, să rălăcească în vecl printre spiritele reale, fară ca să fie vre-o dată primită

pe teritoriul de vinat al strămoșilor noștri, dacă nu-mi voi ține promisiunea.

— Bine Woan-Voh, ridicate, îți voi păstra pe viitor același nume.

Intr-o săturătină tinărul ngotak fu în picioare.

Mai este vre-o sentinelă între reședință și noi? relua Dick.

— Nicu una, Tidana.

CASA DE SCHIMB

HESKIA & SAMUEL

BUCURESCI

No. 5 Strada Lipescu nr. 5

Cumpără și vînde efecte publice și face schimb de monede.

Cursul pe ziua de 18 Decembrie, 1896

Cump. Vim.

Renta Amortisabilă 87 1/4 88 1/4

> Amortisabilă 99 1/4 100 1/4

Obligat. de Stat (Cov. R.) 101 1/4 102

> Municipale din 1883 96 1/4 97 1/4

Serisuri Funciar Rurale 94 1/4 94 1/4

> Urbane 91 1/4 91 1/4

> Iași 85 1/4 86

Acțiuni Banca Națională 1840 — 1860

> Agricolă 225 — 230

> Dacia România asig. 450 — 455

> S-tea Națională asig. 489 — 492

S-tatele de Construcții 209 — 210

Florin valoare Austriacă 2 11 2 13

Mărți Germane 1 23 1 25

Bacnote Franceze 100 — 101

> Italiane 89 — 93

> ruble hirtie 2 65 2 70

„EPOCA“ ziar cotidian

CUPON

19 Decembrie 1896

Orice cîteva să băta acest cupon din „EPOCA“ și îl va trimite la librăriile arătate mai jos, are drept unic din premile CU PREȚURILE REDUSE din listele respective.

Cuponul acesta este valabil pînă la 22 Decembrie ora 24 de săptămână.

Cîtitorii din provincie pot trimite costul în mărci poștale adăgind porto.

</div